

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעֵ"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשִׁי", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשֵׁת פְּקוּדֵי

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כַּרְךְ י"ד - חֲלָק כ"ט

קוֹנְטֵרְס 419

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

התגלות הזהר

קכט

בַּיַד הַחֶכֶם רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים שְׁמַעוּלָם לֹא חֵבֵר רֶשֶׁב"י סִפֵּר זֶה, אֲבָל רַבִּי מֹשֶׁה זֶה הִיָּה יוֹדֵעַ שֵׁם הַכּוֹתֵב, וּבְכַחוֹ יִכְתֹּב רַבִּי מֹשֶׁה זֶה דְּבָרִים מִפְּלָאִים אֵלֶּה.

(סִפֵּר יוֹחֲסִין הַשְּׁלֵם דָּף פ"ז וְנֶאֱלָף)

ג. על הסֵבְרָא בְּסִפֵּר הַיּוֹחֲסִין שְׁסִפֵּר הַזֶּה נִתְחַבֵּר עַל יְדֵי רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן, כְּכַר כְּתַב הַגְּאוֹן רַבִּי דָּוִד לוֹרֵיָא בְּקִנְטְרוֹ "קִדְמוֹת סֵפֶר הַזֶּהר" לְהוֹכִיחַ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת שְׁהֵרַב מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן חֵבֵר אֶת סֵפֶר הַזֶּהר. וְהוֹכַחְתִּיו לָזֶה: (א) סִפְרֵי רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן הִדְוָעִים לָנוּ (סִפֵּר "הַמְשַׁקֵּל" וְסִפֵּר "הַרְמוֹן") שׁוֹנִים הֵם בְּאַפְּיָם מִסִּפֵּר הַזֶּהר, וַיֵּשׂ בָּהֶם כְּמָה דְּבָרִים הַסּוֹתְרִים לְדְבָרֵי הַזֶּהר. (ב) בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת כְּשֶׁרַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן מְבִיא אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהר כְּמִקּוֹר לְדְבָרָיו, לְפַעְמִים מוֹכַח שֶׁלֹּא הֵבִין כְּרֹאֵי אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהר. (ג) בְּכַמָּה סִפְרִים שֶׁקִּדְמוֹ לְתַקּוּפַת רַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן מוֹבָאִים כְּכַר דְּבָרִים הַמוֹפְיָעִים בַּזֶּהר, שְׁמֹזָה מוֹכַח שְׁסִפֵּר הַזֶּהר קִדְם לְרַבִּי מֹשֶׁה דִּי לִיאָוֵן.

– פָּרָק ד – מִדְּוָע לֹא נִתְגַּלָּה סֵפֶר הַזֶּהר לְהַקְדְּמוֹנִים

(א) רַבִּי יְהוּדָה חֵיט מְבַאֵר מִדְּוָע בְּדוּרוֹ נִתְגַּלָּה סֵפֶר הַזֶּהר

א. אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלַקְנוּ שְׁזַכִּינוּ אֶל סֵפֶר הַזֶּהר, מַה שֶּׁלֹּא זָכוּ קִדְמוֹנֵינוּ אֲשֶׁר קִטְנָם עָבָה מִמֵּתִינֵנוּ, כְּמוֹ רַב הָאֵי גְאוֹן וְרַב שִׁשֶׁת גְאוֹן וְהֵרַב אֵלֵעָזָר מִגְרַמְיָא וְהֵרַמְב"ן וְהֵרַאב"ד וְהֵרֶשֶׁב"א וְהַחֲכָמִים אַחֲרֵיהֶם, שֶׁלֹּא טַעְמוֹ מִדְּבָשׁוּ, כִּי בְזַמְנָם לֹא נִתְגַּלָּה.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ב. ואל תתמה מזה, כי בודאי לא נתגלה עד הדור האחרון אשר אנחנו בו היום. וסיוע לזה מצאתי בספר התקונים [סוף תקון ו'] וזה לשונו: אמר ליה אליהו לרבי שמעון: רבי רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרנסו כמה עילאי עד דאתגליא לתתא בסוף יומיא, ובגינה ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו, עכ"ל.

ג. מבאר מכאן שספר הזהר היה עתיד להיות גנוז, ובאותו זמן יתהנו ממנו העליונים והם המלאכים עד שיבוא דרא בתראה, שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים והמטפלים בו יבוא משיח, כי תמלא הארץ דעה את ה' בסבתו, אשר זה יהיה סבה קרובה לביאתו...

ד. ואני יהודה בן לאדוני החכם וחסיד רבי יעקב חיט עליו השלום, בהיותי בספרד טעמתי מעט דבש ואורו עיני, ונתתי אל לבי לדרש ולתור בחכמה, והלכתי מחיל אל חיל לאסוף כל מה שימצא מהספר הנזכר [בימי לא נדפס עדין ספר הזהר, והיה נפוץ בצורת קנטרסים], ואספתי מעט פה ומעט פה עד שרבו היה בידי מהנמצא ממנו. ואני מאמין אמונה גמורה כי זכות זה עמד לי בכל התלאות הרעות אשר מצאוני בגרוש ספרד, אשר כל שומעם תצלנה שתי אזניו.

(הקדמת רבי יהודה חיט לספרו מנחת יהודה)

שְׁעוּמַד עַל שֵׁשׁ מֵאוֹת חַיִּוֹת
גְּדוּלוֹת, שְׁשֵׁמוֹ רַחֲמִיא"ל, וְלוֹקַח
אוֹתָהּ הַתְּפִלָּה בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת,
הַתְּפִלָּה נִכְסֵט וְנִקְשָׁרֵת לְמַעְלָה.

וְאוֹתָן דְּמַעוֹת נִשְׁאָרוֹת כָּאֵן
וְיִרְשׁוּמוֹת בְּפִתַח הַיָּדָה. וְיֵשׁ דְּמַעוֹת
אֲחֵרוֹת, וְיִרְשׁוּמוֹת תְּמִיד עַל כָּל
אוֹתָן מְרַכְבוֹת עֲלֵיוֹנוֹת שֶׁלֹּא
נִמְחוֹת (נְרֵאוֹת). אֲלֵה הֵן דְּמַעוֹת
שֶׁשִּׁפְכוּ לְמַעְלָה וְלִמְטָה כְּשֶׁנֶּחְרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שִׁכְתוֹב (ישעיה לג) הֵן
אֲרָאֵלִם צִעְקוּ חִצָּה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם
מִר יִבְכְּיוּ. וְאוֹתָן דְּמַעוֹת שֶׁשִּׁפְכוּ
עַל צַדִּיקִים וְיִטְהוּרִים
כְּשֶׁמִּסְתַּלְּקִים מִהָעוֹלָם. אֵת כָּלֵן
נוֹטְלוֹת אוֹתָן הַמְרַכְבוֹת וּמַעֲרָבוֹת
אוֹתָן בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל
חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל זֶה כְּתוּב
(ישעיה כה) וּמְחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָה
מֵעַל כָּל פְּנִים. מִי הַפְּנִים? אֵלוֹ
הַמְרַכְבוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת.
וְאַחַר כֵּן - וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מֵעַל
כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דָּבַר.

בְּהֵיבֵל הַיָּדָה יֵשׁ רוּחַ שְׁנוֹרָאֵת
סְטוּרֵי"ה, וְזֶהוּ מְרָאָה הַסְּפִיר
שְׁנוֹצֵץ לְכָל עֵבֶר, וְזֶהוּ שְׁעוּמַד
לְשֵׁנֵי צַדִּידִים, וּמֵאלוֹ נִפְרָדִים
נִיּוּצוֹת כְּהַתְּנוּצָצוֹת הַנֵּר, כְּמוֹ
שֶׁבִּאֲרָנוּ בְּכַמָּה צַדִּידִים. וְכַמָּה
גְּוִיִּים לוֹהֲטִים מִזֶּה בְּצַד הַיָּמִין.

בְּשֵׁאוֹתוֹ רָקִיעַ עֲלִיּוֹן, הַנֶּהָר
שֶׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מַעַדָן מוֹצִיא
נִשְׁמוֹת, לְהַכְנִיס לְתוֹךְ הַיִּכְלָל
הַשְּׂבִיעִי לְמַעְלָה, אוֹתוֹ הֵיכַל
שְׂבִיעִי לוֹקַח אוֹתָם. וּכְשִׁיּוּצָאוֹת
אוֹתָן נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
הֵיכַל שְׂבִיעִי, יוֹרְדוֹת עַד שְׁמִיעוֹת
לְהֵיכַל הַיָּדָה, וְלוֹקַח אוֹתָם הַרוּחַ
הַקְּדוּשׁ הַיָּדָה שְׁשֵׁמוֹ סְטוּרֵי"ה,
שֶׁהוּא לְיָמִין. וְכָל אוֹתָן נִשְׁמוֹת שֶׁל
זְכָרִים שְׁעִתִּידִים לְפָרֵחַ בְּצַדִּיקִים
זְכָרִים, לְיָמִין כָּלֵן הוּא לוֹקַח אוֹתָן,
וּמִתְעַכְבוֹת שָׁם עַד שֶׁנִּגְלָלוֹת
בְּנִשְׁמוֹת שֶׁל הַנְּקָבוֹת.

וְרַחֲמִיא"ל שְׁמִיה, וְנִטִּיל הֵהִיא צְלוֹתָא,
בְּאֵינוֹן דְּמַעִין, צְלוֹתָא עֲאֵלֵת וְאַתְקָשְׁרֵת
לְעֵילָא.

וְאֵינוֹן דְּמַעִין אֲשֶׁתְּאָרוּ הֶכָא, וְיִרְשִׁימִין בְּהֵאי
פִתְחָא. וְאֵית דְּמַעִין אֲחֵרֵינִין, וְיִרְשִׁימִין
תְּדִיר עַל כָּל אֵינוֹן רְתִיכִין עֲלֵאִין, דְּלֹא
אֲתַמְחוּן (כ"א אֲתַמְחוּן). אֲלִין אֵינוֹן דְּמַעִין,
דְּאוּשְׁדוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, כַּד אֲתַחֲרַב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, דְּכְתִיב (ישעיה לג) הֵן אֲרָאֵלִם צִעְקוּ
חִצָּה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם מִר יִבְכְּיוּ. וְאֵינוֹן דְּמַעִין
דְּאוּשְׁדִין עַל צַדִּיקֵי"א, וְזִכְאִין, כַּד מִסְתַּלְּקִי
מֵעֲלָמָא. כְּלֵהוּ נִטְלִי לֹון אֵינוֹן רְתִיכִין, וְעַרְבֵי
לֹון בְּאֵינוֹן דְּמַעִין, דְּאֲתוּשְׁדוּ עַל חֲרִיבוֹ דְּבֵי
מִקְדָּשָׁא וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה כה) וּמְחָה יי'
אֱלֹהִים דְּמַעָה מֵעַל כָּל פְּנִים. מָאן פְּנִים. אֲלִין
רְתִיכִין עֲלֵאִין קְדִישִׁין. וְלִכְתָּר וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ
יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יי' דָּבַר.

בְּהֵאי הֵיכְלָא, אֵית רוּחַ דְּאֶקְרִי סְטוּרֵי"ה,
וְהֵאי אֵיהוּ חִיזוּ סְפִירָא, דְּנִצִּיעִין לְכָל
עֵיבֶר, וְהֵאי אֵיהוּ דְּקִימָא לְתַרִין סְטֵרִין,
וּמֵאֲלִין מִתְפָּרְשָׁן נְצִיעִין כְּנִצִּיעוֹ דְּשִׁרְגָא,
כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא בְּכַמָּה סְטֵרִין. וְכַמָּה (ד' רמ"ו
ע"א) גְּוִינִין מְלַהֲטִין מֵהֵאי בְּסִטְרָא דִּימִינָא.

כַּד הֵהוּא רָקִיעַא עֲלָאָה, נֶהָר דְּנִגִּיד וְנִפְיִק
מַעַדָן, אִפִּיק נִשְׁמַתִין, לְאֵעֲלָא גוֹ הֵיכְלָא
שְׂבִיעָאָה לְעֵילָא, הֵהוּא הֵיכְלָא שְׂבִיעָאָה נְקִיט
לֹון. וְכַד נִפְקִי אֵינוֹן נִשְׁמַתִין קְדִישִׁין, מִגּוֹ הֵהוּא
הֵיכְלָא שְׂבִיעָאָה, נִחַתִין עַד דְּמִטּוֹן לְהֵאי
הֵיכְלָא, וְנִקִּיט לֹון הֵאי רוּחָא קְדִישָׁא
סְטוּרֵי"ה (סְטוּרֵי"ה) שְׁמִיה, דְּאֵיהוּ לִימִינָא. וְכָל
אֵינוֹן נִשְׁמַתִין דְּכוּרִין, דְּאֵינוֹן זְמִינִין לְאַתְפָּרְחָא
בְּזִכְאִין דְּכוּרִין, לִימִינָא כְּלֵהוּ נְקִיט לֹון,
וּמִתְעַכְבֵי תַמָן, עַד דְּאֲתַפְּלִילוּ בְּנִשְׁמַתִין דְּנוֹקְבֵי.

מֵהָאִי רוּחָא נִפְקָא רוּחָא אַחְרָא, לְשִׁמְאֵלָא. דְּאַתְחַזִּי וְאַתְגַּנְיז וְאַתְפְּלִיל בְּהָאִי רוּחָא קְדָמָאָה, וְאַינּוּן חַד, פְּלִילֵן דָּא בְדָא. וְהָאִי רוּחָא אַחְרָא, אֶקְרִי אַדִּירִי"ה סְנוּגְיָא. סְנוּגְיָא"ה (נ"א סְנוּגְיָא סְטַנְיָה) הָאִי אִיהוּ רוּחָא לְשִׁמְאֵלָא. וְהָאִי קְוִימָא, דְּכַד תִּיאוּבְתָא דְהִיכְלָא שְׂבִיעָאָה לְאַתְדַּבְקָא בְּהוּא נְהַר דְגִנְיָד וְנִפְיָק, הוּא רְעוּתָא דְסַלְקָא מִתְתָּא לְעִילָא, עֲבָדָא נְשָׁמְתִין בְּרְעוּתָא דִּלְיָה, וְאַינּוּן נִוְקְבִי.

וְכַד רְעוּתָא דְהוּא נְהַר, נַחְתָּא וְאַתְדַּבְקָא מְעִילָא לְתַתָּא, עֲבָדִין נְשָׁמְתִין דְכוּרִין. רְעוּתָא דְלְעִילָא עֲבִיד דְכוּרִין. רְעוּתָא דְלְתַתָּא עֲבִיד נִוְקְבִין.

וְכַד אֵלִין נְשָׁמְתִין נִוְקְבִין נִפְקִין מְגוּ הוּא הִיכְלָא שְׂבִיעָאָה, נַחְתִּין (ס"א נִפְקִין) עַד דְמָטוּ לְהָאִי רוּחָא שְׁמָאֵלָא, דְאֶקְרִי אַדִּירִי"ה. וְאֶקְרִי לְבַנְיָת הַסְפִּירָא. פְּמָה דְאוּקִימָנָא בְּסִטְרִין אַחְרֵנִין.

בֵּינָן דְמָטוּ לְהָאִי רוּחָא אֵינּוּן נְשָׁמְתִין נִוְקְבִין, נִקְטָא לֹון הָאִי רוּחָא, וְקְוִימָאן בִּיה. וּלְבַתַּר אַתְפְּלִילוּ רוּחָא דָּא דְשִׁמְאֵלָא, בְּרוּחָא דָּא דִימִינָא. וְכַדִּין אַתְעֲבִידוּ אֵינּוּן נְשָׁמְתִין, פְּלִילֵן דְכַר וְנוּקְבָא כַחְדָּא (סְנוּגְיָא) וּפְרַחָאן מֵהָאִי הִיכְלָא וְאַתְפָּרְשָׁן בְּכַנְיָ נָשָׂא. פַּד אַתָּא לְאַתְפְּלִילָא כָל חַד כְּפּוּם אַרְחִיָה, וּלְבַתַּר מְזַדְוּוּגָן פַּחְדָּא.

רוּחָא דָּא דְשִׁמְאֵלָא בִימִינָא, בְּטַש דָּא בְדָא לְאַתְפְּלִילָא. וְנִפְקִי נְצִיצִין דְמִתְפַּשְׁטִי לְכָל עֵיבַר, וְאַתְעֲבִידוּ אֵינּוּן אוּפְנִים מְנִיָהוּ, מְאַינּוּן נְצִיצִין דְנִפְקִי מְגוּ רוּחָא שְׁמָאֵלָא, דְכַתִּיב בְּהוּ, (יחזקאל א) מְרָאָה הָאוּפְנִים וּמְעַשִּׂיהֶם פְּעִין תְּרִישִׁישׁ. וְאַלִין אֵינּוּן אוּפְנִים דְמִלְהַטָן אַשָּׁא, וְקְוִימָן בְּשִׁירְתָּא.

מֵהָרוּחַ הַזֶּה יוֹצֵאת רוּחַ אַחֶרֶת לְשִׁמְאֵל, שְׁנֵאִית וְנִגְנֹות וְנִכְלָלֶת בְּרוּחַ הָרָאשׁוּנָה הַזֶּה, וְהֵן אַחַת כְּלוּלֹת זֶה בְּזֶה. וְהָרוּחַ הָאַחֶרֶת הַזֶּה נִקְרָאת אַדִּירִי"ה סְנוּגְיָא סְנוּגְיָא (סְנוּגְיָא סְטַנְיָה). זֶהִי רוּחַ לְשִׁמְאֵל. וְזֶה עוֹמְדָת. כְּשֶׁתְּשׁוּקַת הַהִיכָל הַשְּׂבִיעִי לְהִדְבֵק בְּאוֹתוֹ נְהַר שְׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא, אוֹתוֹ רְצוֹן שְׁעוּלָה מִפְּטָה לְמַעְלָה עוֹשֶׂה נְשָׁמוֹת בְּרְצוֹן שְׁלוֹ, וְהֵן נִקְבוֹת.

וּבְשֶׁהֶרְצוֹן שֶׁל אוֹתוֹ נְהַר יוֹרֵד וְנִדְבֵק מִמַּעְלָה לְמַטָּה, עוֹשִׂים נְפִשׁוֹת שֶׁל זְכָרִים. הֶרְצוֹן שֶׁלְמַעְלָה עוֹשֶׂה זְכָרִים, וְהֶרְצוֹן שֶׁלְמַטָּה עוֹשֶׂה נִקְבוֹת.

וּבְשֶׁהֶנְשָׁמוֹת הַנִּקְבוֹת הַלְלוּ יוֹצֵאוֹת מִתּוֹךְ הִיכָל שְׂבִיעִי, יוֹרְדוֹת (יוֹצֵאוֹת) עַד שְׁמַגִּיעוֹת לְרוּחַ הַשְּׁמָאֵל הַזֶּה שְׁנִקְרָאת אַדִּירִי"ה, וְנִקְרָאת (שְׁמוֹת כַּד) לְבַנְיָת הַסְפִּירָא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּצַדִּים אַחֵרִים.

בֵּינָן שְׁהִגִּיעוּ לְרוּחַ הַזֶּה אוֹתָן נְשָׁמוֹת נִקְבוֹת, לוֹקַחַת אוֹתָן הָרוּחַ הַזֶּה וְעוֹמְדוֹת בֵּיה. וְאַחַר כֵּן נִכְלָלוֹת רוּחַ הַשְּׁמָאֵל הַזֶּה בְּרוּחַ הַיְמִין הַזֶּה, וְאֵז נַעֲשׂוֹת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת כְּלוּלוֹת זְכָר וְנִקְבָה כְּאַחַד, (מְזַדְוּוּגָת) וּפּוֹרְחוֹת מֵהִיכָל הַזֶּה, וְנִפְרְדוֹת בְּכַנְיָ אֵדָם, כְּשֶׁבָּא לְהַתְפַּלֵּל כָּל אַחַת כְּפִי דְרַכְּהָ, וְאַחַר כֵּן מְזַדְוּוּגוֹת כְּאַחַד.

הָרוּחַ הַזֶּה שֶׁל הַשְּׁמָאֵל בְּיְמִין, מִכָּה זֶה בְּזֶה לְהַפְלִיל, וְיוֹצֵאִים נִיצוּצוֹת שְׁמִתְפַּשְׁטִים לְכָל עֵבַר, וְנַעֲשִׂים אוֹתָם הָאוּפְנִים מֵהֶם, מְאוֹתָם הַנִּיצוּצוֹת שְׁיוֹצֵאִים מִתּוֹךְ רוּחַ הַשְּׁמָאֵל, שְׂכַתוּב בְּהֶם (יחזקאל א) מְרָאָה הָאוּפְנִים וּמְעַשִּׂיהֶם פְּעִין תְּרִישִׁישׁ. וְאַלוּ הֵם אוּפְנִים שְׁלוֹהֵטִים בְּאֵשׁ וְעוֹמְדִים בְּשִׁירָה.

וְאַלִין אֵינּוּן אוּפְנִים דְמִלְהַטָן אַשָּׁא, וְקְוִימָן בְּשִׁירְתָּא.

בֵּין דְּאִתְבְּסְמוּ רוּחָא בְּרוּחָא, וְאִתְפְּלִילוּ
כְּחַדָּא, פְּדִין נַפְקָא חַד נְהִירוּ דְּסַלְקָא
וּנְחִתָּא, וּמִתְנַשְׁבָּא עַל אַרְבַּע שׁוּרֵין דְּאוּפְנִים,
וְאִיהוּ חַד חִיּוֹתָא דְּשִׁלְטָא עֲלֵיהּוּ, וְאַקְרִי בְּזֵק,
הַאי בְּזֵק נְהִיר בְּנֵהוּרָא דְנִצְיִן גּוּ שְׁלֵהוּבָא,
וְשִׁלְטָא עַל כָּל אֵינוּן אוּפְנִים.

וְאִתְפְּשֵׁט מִנִּיהּ חַד רְקִיעָא, דְּקִימָא עַל תְּרִין
סְמְכִין, וְאֵינוּן תְּרִין סְמְכִין אֵינוּן
תְּרִין פְּרוּבִין, חַד מְסֻטְרָא דָא, וְחַד מְסֻטְרָא
דָּא. וְהַאי רְקִיעַ עַל רִישֵׁיהּוּ, כְּמָה דְכִתְיב,
(יחזקאל י) וְאָרְאָה וְהִנֵּה אֵל הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁ הַפְּרָכִים. וְלֹא הָיָה רְקִיעַ דְּעַל רִישׁ
חִיּוֹתָא. וְהַאי בְּזֵק מְמַנָּא עֲלֵיהּ, וְרוּחָא עֲלֵאָה
דְּאִתְפְּלִיל, עַל כֵּלָּא.

כִּדְּ אֵינוּן צְלוֹתִין, דְּמְקַדְמֵי עַד לָא סִימֵי
יִשְׂרָאֵל כֵּלְהוּ צְלוֹתְהוֹן, מִתְעַפְּבֵי בְּהַאי
רְקִיעָא, וְהַאי בְּזֵק דְּשִׁלְטָא עַל הַאי רְקִיעָא,
מְתַקֵּן לוֹן. עַד דְּאִתָּא סְנַדְל"פּוֹן רַב מְמַנָּא,
רוּחַ עֲלֵאָה, דְּשִׁלִּיט עַל כֵּלָּא, וְכַד סִימֵי
יִשְׂרָאֵל כֵּלְהוּ צְלוֹתִין, נְטִיל לוֹן מֵהַאי רְקִיעָא,
וְסַלְקָא וְקָשִׁיר לוֹן קָשְׁרִין (וּכְתִיב) לְמֵאֲרִיָּה
כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ.

הַאי בְּזֵק, קָאִים לְמַמְנֵי כָּל אֵינוּן צְלוֹתִין
דְּסַלְקוּ, וְכָל אֵינוּן מְלֵי דְּאוּרִייתָא
דְּמִתְעַטְרֵן בְּלִילִיא, כִּדְּ רוּחָא דְּצִפּוֹן אֲתַעַר,
וְלִילִיא אֲתַפְּלַג כָּל מָאן דְּקָאִים בְּהֵיא שְׁעֵתָא,
וְאֲתַעַסַּק בְּאוּרִייתָא, כָּל אֵינוּן מְלִין סַלְקִין,
וְנְטִיל לוֹן הַאי בְּזִ"ק, וְאַנַּח לוֹן בְּהַאי רְקִיעָא,
עַד דְּסַלְקָא יְמָא.

וְדְּבַתֵּר דְּסַלִּיק יְמָמָא, סַלְקֵן אֵינוּן מְלִין,
וְשִׁאֲרֵן בְּאַתֵּר דְּרְקִיעָא, דְּבִיָּה
תְּלִיין כְּכַבְּיָא וּמְזִלֵי שְׁמֵשָׁא וְסִיחֵרָא.

וְהַאי אַקְרִי סִפְר הַזְּפִרוֹן, דְּכִתְיב, (מלאכי א)

בֵּין שִׁתְּבַשְׁמוּ רוּחַ בְּרוּחַ וּנְכַלְלוּ
כְּאֶחָד, אִזּוּ יוֹצֵא אוֹר אֶחָד שְׁעוּלָה
וְיוֹרֵד, וּמִתְנַשֵּׁב עַל אַרְבַּע שׁוּרוֹת
שֶׁל אוּפְנִים, וְהִיא חִיָּה אַחַת
שְׁשׁוּלְטַת עֲלֵיהֶם, וּנְקִרָתָּ בְּזֵק.
הַבְּזֵק הַזֶּה מֵאִיר בְּאוֹר שְׁנוּצִין תּוֹךְ
הַשְּׁלֵהָבֶת, וְשׁוּלֵט עַל כָּל אוֹתָם
הַאוּפְנִים.

וּמִתְפַּשֵּׁט מִמֶּנּוּ רְקִיעַ אֶחָד
שְׁעוֹמֵד עַל שְׁנֵי עַמּוּדִים, וְאוֹתָם
שְׁנֵי הַעַמּוּדִים הֵם שְׁנֵי כְּרוּבִים,
אֶחָד מִצַּד זֶה וְאֶחָד מִצַּד זֶה,
וְהַרְקִיעַ הַזֶּה עַל רֹאשָׁם, כְּמוֹ
שְׁכֹתוֹב (שם י) וְאָרְאָה וְהִנֵּה אֵל
הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַפְּרָכִים.
וְלֹא הָרְקִיעַ הַזֶּה שְׁעַל רֹאשׁ
הַחִיּוֹת. וְהַבְּזֵק הַזֶּה מְמַנָּה עֲלֵיו,
וְרוּחַ עֲלֵינָהּ הַנְּכַלְלֵת עַל הַכֵּל.

כִּדְּ אוֹתָן תְּפִלוֹת שְׁמַקְדִּימוֹת טְרַם
שְׁפִימוּ יִשְׂרָאֵל אֶת תְּפִלוֹתֵיהֶם,
מִתְעַכְּבוֹת בְּרְקִיעַ הַזֶּה, וְהַבְּזֵק
הַזֶּה שְׁשׁוּלֵט עַל הַרְקִיעַ הַזֶּה
מְתַקֵּן אוֹתָן, עַד שְׁבָא סְנַדְל"פּוֹן
הַמְּמַנָּה הַגְּדוֹל, רוּחַ עֲלֵינָהּ
שְׁשׁוּלְטַת עַל הַכֵּל, וּכְשִׁישְׁרָאֵל
מְסִימִים אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת, הוּא
נוֹטֵל אוֹתָם מֵהַרְקִיעַ הַזֶּה, וְעוֹלָה
וְקוֹשֵׁר לָהֶם קָשְׁרִים (וּכְתִיב)

לְאֲדוֹנוּ, כְּמוֹ שְׁבִאֲרִיָּה.
הַבְּזֵק הַזֶּה עוֹמֵד לְמַנּוֹת אֶת כָּל
אוֹתָן הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלוֹת, וְכָל
אוֹתָם דְּבִרֵי תוֹרָה שְׁמַתְעַטְרִים
בְּלִילָהּ, לְפָרוּחַ צִפּוֹן מִתְעוֹרֶרֶת
וְהַלִּילָה נְחַלֵּק, וְכָל מִי שְׁעוֹמֵד
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה, כָּל
אוֹתָם הַדְּבָרִים עוֹלִים, וְנוֹטֵל
אוֹתָם הַבְּזִ"ק, וּמִנִּיחַ אוֹתָם
בְּרְקִיעַ הַזֶּה, עַד שְׁעוּלָה הַיּוֹם.
וְאַחַר שְׁעוּלָה הַיּוֹם, עוֹלִים אוֹתָם
דְּבָרִים וְשׁוּרִים בְּמָקוֹם שֶׁל הַרְקִיעַ
שְׁבוּ תְלוּיִים כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
שְׁמֵשׁ וּלְכַנָּה, זֶה נְקִירָא סִפְר

עַד דְּסַלְקָא יְמָמָא.
וְדְּבַתֵּר דְּסַלִּיק יְמָמָא, סַלְקֵן אֵינוּן מְלִין,
וְשִׁאֲרֵן בְּאַתֵּר דְּרְקִיעָא, דְּבִיָּה
תְּלִיין כְּכַבְּיָא וּמְזִלֵי שְׁמֵשָׁא וְסִיחֵרָא.

וְהַאי אַקְרִי סִפְר הַזְּפִרוֹן, דְּכִתְיב, (מלאכי א)

לפניו. לפניו, בגין דספר וזכרון כתב בקשורא חדא.

אינון ארבע גלגלין, אינון נטלין על תריסר סמכין. אלין ד', אהניא"ל. קדומיא"ל (ס"א קדומיא"ל פלביא"ל) יאהדונה"י, יהדונה"ה. די מפתחאן דשמא קדישא בידייהו.

ואלין ארבע אינון פליקן (דף רמ"ו ע"ב) ברזא דאתון אדנ"י, די סנדלפוזין מארי רתיכין משתמש בהו. אלין ארבע אתון פרחין באוירא, דההוא אוירא כליל באתון דשמא קדישא, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. וההוא אוירא כליל לון, ואתפלילו אלין באלין. ואלין ד' נטלין לון, ברזא דההוא בזק. ואלין ד' עאלין בד', אלין באלין, דכתיב, (שמות

מקבילות הלולאות אחת אל אחת. והא אוקימנא, ורזא איהו לאתפללא אלין באלין, ולשלבא אלין באלין, ברזא דההוא רוחא דכליל ברזא דשמא קדישא. דכליל שמא דא בשמא דא.

וכדא בהאי היכלא מתנהגי, ונטלי בההוא רוחא, ברזא דשמא קדישא דשליט על פלא. בהאי היכלא איהו יאהדונה"י, פלא דתרין שמהן, מגו דאיהו רוחא ברוחא. וכד שמא דא, דכליל ברזא דרוחא ברוחא, וכליל דא בדא. נהיר דא בדא, פדין נהיר פלא, וסלקא נהורא ונחתא, פנהורא דשמשא גו מיא ואוקימנא.

וכדין (בר) האי רוחא נטיל, פלא נטלין בגיניה, דכתיב, (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יספו בלכתן. וכד רוחא דא נהיר בשמא דא, פדין עאלין פלהו דא בדא, ואתקשרו כלהו כחדא, לסלקא לעילא, ברזא דשמא דא קדישא.

הזכרון, שכתוב (מלאכי א) ויכתב ספר זכרון לפניו. לפניו, משום שספר הזכרון כתב בקשר אחד. אותם ארבעה גלגלים הם נוסעים על שנים עשר עמודים. אלו הארבעה: אהניא"ל. קדומיא"ל (קדומיא"ל מלביא"ל) יאהדונה"י, יהדונה"ה. שמפתחות השם הקדוש בידיהם.

ואלו הארבעה הם כלולים בסוד האותיות אדנ"י, שסנדלפוזין בעל המרכבות משתמש בהם. ארבע האותיות הללו פורחות באויר, שאותו אויר כלול באותיות השם הקדוש יהו"ה - יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואותו האויר כולל אותם, ונכללו אלה באלה, ואלו הארבעה נוסעים אותם בסוד אותו הבזק.

ואלו הארבעה נכנסים בארבעה, אלו באלו, שכתוב (שמות לו) מקבילות הללאת אחת על אחת. והרי בארנו, וסוד הוא להפלא אלה באלה ולשלב אלה באלה בסוד אותו הרוח שכלול בסוד השם הקדוש. שכלול שם זה בשם זה.

והכל מתנהגים בהיכל הזה ונוסעים באותה הרוח בסוד השם הקדוש השולט על הכל. בהיכל הזה הוא יאהדונה"י, כלל של שני שמות, מתוך שהוא רוח ברוח. וכששם זה, שכלול בסוד של רוח ברוח, וכלול זה בזה, מאיר זה בזה, איי הכל מאיר, ועולה האור ויורד פאור השמש בתוך המים, ובארנו.

ואו (באשר) נוסעת הרוח הזו, הכל נוסעים בשבילה, שכתוב (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יספו בלכתן. וכשרוח זו מאירה בשם הזה, איי נכנסים פלם זה בזה ונקשרים פלם פאחד לעלות למעלה בסוד השם הקדוש הזה.

בְּאֲמֹצְעֵיהֶּם הֵיכַל הָיָה עֹמֵד עִמּוֹד
אֶחָד הַנְּעוּרִים מִהֵיכַל הָיָה לְהֵיכַל
הַשֵּׁנִי, בְּזֶה עוֹלָה רוּחַ שְׁלֹמֹה אֶל
הַרוּחַ שְׁלֹמֶעֱלָה, לְהֶאֱחֹז רוּחַ
בְּרוּחַ, וְכֵן עַד מֵעַל לְכָל, לְהִיּוֹת
כִּלְיָן רוּחַ אֶחָת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְרוּחַ
אֶחָד לָהֶם.

הַעֲמוּד הָיָה שְׁעוֹמֵד בְּאֲמֹצְעֵי,
שְׁמוֹ אֲדֶרְהֵינִיא"ל, וְסוּדוֹת
הַמִּפְתָּחוֹת שֶׁל הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ
בְּיָדוֹ. כְּשִׁתְּפִלוֹת עוֹלוֹת וּמְגִיעוֹת
לְעֲמוּד הָיָה, אֲזַי כָּל אֱלֹהֵי שְׁבֵהֵיכַל
הָיָה נֹסְעִים לְתוֹךְ הֵיכַל הַשֵּׁנִי,
לְהֶאֱחֹז זֶה בְּזֶה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד
אֶחָד, לְהִתְיַחַד מֵעֵלָה וּמִטָּה
כְּאֶחָד, לְהִיּוֹת שֵׁם קָדוֹשׁ שְׁלֹם
כְּרֵאִי.

חיבר עצם השמים הו"ד

הַיִּבְרָא הַשֵּׁנִי, הֵיכַל הָיָה עֹמֵד
תוֹךְ סוּד הָאֲמוּנָה לְהֶאֱחֹז בְּסוּד
שְׁלֹמֶעֱלָה. הֵיכַל הָיָה טָמִיר וְגִנּוּז
יֹתֵר מִן הָרֵאשׁוֹן. וּבֵהֵיכַל הָיָה יֵשׁ
שְׁלֹשָׁה פְתָחִים, וְשֵׁם אֶחָד
מִמֶּנּוּ עֲלֵיהֶם, וְשֵׁם אֲוֶרְפְּנִיא"ל.
הַמִּמְנָה הָיָה שׁוֹלֵט עַל שְׁלֹשׁת
צְדָדֵי הָעוֹלָם - דְּרוֹם צְפוֹן וּמִזְרָח.
דְּרוֹם מִצַּד זֶה, וְצְפוֹן מִצַּד זֶה,
וּמִזְרָח בְּאֲמֹצְעֵי.

שְׁלֹשׁת הַפְתָּחִים הִלְלוּ לְשֹׁלֵשׁה
צְדָדִים אֵלֶּה. שְׁנַיִם סְתוּמִים, וְאֶחָד
בְּאֲמֹצְעֵי פְתוּחַ, בְּסוּד הַכְּתוּב (שְׁמוֹת
כד) וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר. הַמִּמְנָה
הָיָה נִפְקֵד וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַפְתָּח
הַפְתוּחַ, וְתַחַת יָדוֹ שְׁנֵי מַמְנִים
אֲחֵרִים שְׁמֵמָנִים עַל אוֹתָם
הַפְתָּחִים הָאֲחֵרִים הַסְתוּמִים.
וְכֵן אוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת, שֶׁהֵם הַרוּגֵי
בֵּית דִּין, אוֹ אוֹתָם הַרוּגֵי שְׂאֵר
הַעַמִּים, כִּלְמַד הַתְּמַנּוּ תַּחַת יְדֵיהֶם,
וְהַמִּמְנָה הָיָה שְׁעֲלֵיהֶם חוֹקֵק
אוֹתָם לְדַמְיוֹתֵיהֶם בְּלִבּוֹשָׁיו,

לִזְוֹן לְדִיּוֹקְנֵיהוֹן בְּלִבּוֹשָׁיו,

בְּאֲמֹצְעֵיהֶּם דְּהֵיכַלָּא דָא, קְיִימָא חַד עֲמוּדָא,
נְעִיז מְהֵיכַלָּא דָא לְהֵיכַלָּא
תְּנִינָא, בְּהַאי סְלִיק רוּחָא דְלְתַתָּא לְגַבֵּי רוּחָא
דְלַעִילָא, לְאֶתְאַחַדָא רוּחָא בְּרוּחָא, וְכֵן עַד
לְעִילָא מְפֻלְהוֹ, לְמַהוּי כְּלָהוּ רוּחָא חַדָא, כְּמַה
דָאֵת אָמַר וְרוּחַ אֶחָד לָהֶם.

עֲמוּדָא דָא דְקִיִּימָא בְּאֲמֹצְעֵיהֶּם, אֲדֶרְהֵינִיא"אֵל
שְׁמִיָה, וְרִזִּין דְּמִפְתָּחִין דְּשֵׁמָא קְדִישָׁא
בִּיְדֵיהֶּ. כִּד צְלוֹתִין סְלִקָאן וּמְטָאן לְהַאי
עֲמוּדָא, כִּדִּין נְטִילֵי כְּלָהוּ דְאֵינּוּן בְּהֵיכַלָּא דָא,
לְגוֹ הֵיכַלָּא תְּנִינָא, לְאֶתְאַחַדָא דָא בְּדָא,
לְמַהוּי כְּלָא בְּרֹזָא חַדָא, לְאֶתְיַחַדָא עִילָא
וְתַתָּא כְּחַדָא לְמַהוּי שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים כְּדָקָא
יָאוּת.

(חיבר עצם השמים הו"ד)

הַיִּבְרָא תְּנִינָא הֵיכַלָּא דָא, קְיִימָא גּוֹ רֹזָא
דְמַהִימְנוּתָא, לְאֶתְאַחַדָא בְּרֹזָא
דְלַעִילָא. הַאי הֵיכַלָּא, טָמִיר וְגִנּוּז וְתִיר מִן
קְדָמָא. בְּהֵיכַלָּא דָא, אֵית תְּלַת פְתָחִין, וְחַד
שְׁמָשָׁא מְמָנָא עֲלֵיהוּ, אֲוֶרְפְּנִיא"אֵל שְׁמִיָה.
הַאי מְמָנָא, שְׁלִיט עַל תְּלַת סְטָרֵי עֲלָמָא, דְּרוֹם
וְצְפוֹן וּמִזְרָח. דְּרוֹם מְהַאי סְטָרָא, וְצְפוֹן מְהַאי
סְטָרָא, וּמִזְרָח בְּאֲמֹצְעֵיהֶּם.

אֲלִין תְּלַת פְתָחִין, לְתַלַּת סְטָרִין אֲלִין. תְּרִין
סְתִימִין, וְחַד בְּאֲמֹצְעֵיהֶּם פְתִיחַ, בְּרֹזָא
דְכְתִיב, (שְׁמוֹת כד) וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר. הַאי
מְמָנָא אֶתְפְּקֵד וְקִיִּימָא בְּהַהוּא פְתָחָא דְאֵיהוּ
פְתִיחַ, וְתַחַת יְדֵיהֶּ תְּרִין מְמָנִין אֲחֵרִינִין, דְּמְמָנִין
עַל אֵינּוּן פְתָחִין אֲחֵרִינִין סְתִימִין.

וְכֵן אֵינּוּן נְשֻׁמְתִין, דְאֵינּוּן קְטוּלֵי בֵּית דִּין, אוֹ
אֵינּוּן קְטוּלֵי שְׂאֵר עַמִּין, כְּלָהוּ אֶתְמָנִין
תַּחַת יְדֵיהוֹן, וְהַאי מְמָנָא דְעֲלֵיהוּ, חֲקִיק

שֶׁהֵם אֵשׁ דּוֹלֶקֶת, וּמַעֲלָה אוֹתָם לְמַעֲלָה, וּמֵרָאָה אוֹתָם לְרִבּוֹנוֹ, וְאִזּוּ הוּא נוֹטֵל אוֹתָם וְחוֹקֵק אוֹתָם בְּכַבְדֵי הַמַּלְכוּת שֶׁלוֹ אֵת אוֹתָם הַרוּגֵי שְׂאֵר הַעַמִּים.

וְאוֹתָם הַרוּגֵי בֵּית דִּין מוֹרִיד אוֹתָם הַמְּמַנֶּה הֵזֶה, וּמְכַנֵּס אוֹתָם אַחַר אוֹתָם שְׁנֵי הַפְּתָחִים הַסְּתוּמִים שְׂאוֹתָם שְׁנֵי הַמְּמַנִּים הָאֲחֵרִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, וְשֵׁם הֵם רוֹאִים אֵת כְּבוֹד כָּל אֵלוֹ שֶׁקִּימוּ תוֹרָה וְשִׁמְרוּ אֵת מִצְוֹתֶיהָ, וְהֵם מַתְּבַשִּׁים בְּעֲצָמָם וּנְכוּיִם מִהַחֲפָה שֶׁלָּהֶם, עַד שֶׁהַמְּמַנֶּה הֵזֶה שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם פּוֹתֵחַ לָהֶם אֵת שַׁעַר הַמְּזוּרָח, וּמֵאִיר לָהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים שֶׁנִּפְתְּחוּ בְּאוֹתוֹ שַׁעַר הַמְּזוּרָח. וּבְיַד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה כּוֹס אַחַת שֶׁל חַיִּים, שֶׁהִיא מְלֵאָה בְּאוֹרוֹת. וְזוֹ נִקְרָאת כּוֹס תְּנַחוּמִים, כּוֹס שֶׁל חַיִּים. (וּמֵאִיר וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים) שְׁהָרִי מְשׁוּם כּוֹס אַחֲרַת שִׁשְׁתּוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, זְכוֹ לְזֶה.

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ בְּצַד הָאֲחֵר בְּהִיכַל הַטְּמָאָה מְמַנֶּה אַחֵר, וּבְיַדוֹ כּוֹס שֶׁנִּקְרָאת כּוֹס תְּרַעֲלָה, כּוֹס חֲמָתוֹ. כְּמוֹ שֶׁשְׁיַנְיָנוּ, יֵשׁ זֵיץ וְיֵשׁ זֵיץ. כִּף גַּם יֵשׁ כּוֹס וְיֵשׁ כּוֹס, וְהַכֵּל - זוֹ לְטוֹב וְזוֹ לְרַע. זֵיץ לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קד) זֵיץ יִשְׁמַח לְכַב אֲנוֹשׁ. וְזֵיץ לְרַע, שֶׁכְּתוּב (שִׁם עה) זֵיץ חָמַר מְלֵא מִסֶּךָ וְגו'. כּוֹס לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (שִׁם טז) כּוֹס יִשְׁוֹעוֹת אֶשָׁא. כּוֹס לְרַע, שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ, כּוֹס הַתְּרַעֲלָה.

כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּצַד הַקְּדוּשָׁה הֵיכָלוֹת וּמְמַנִּים הַכֵּל לְטוֹב, וְרוּחוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל הַצְּדִידִים הַקְּדוּשִׁים - כִּף גַּם יֵשׁ בְּצַד הַטְּמָאָה הֵיכָלוֹת וּמְמַנִּים כָּלֵם לְרַע, וְרוּחוֹת טְמָאוֹת מְמַנּוֹת וְכָל הַצְּדִידִים הַטְּמָאִים. וְזֶה כְּנֶגְדֵּךְ זֶה, כְּמוֹ יֵצֵר הַטּוֹב וְיֵצֵר הָרַע, וְהַכֵּל בְּסוּד אֶחָד.

דְּאֵינּוֹן נוֹר דְּלִיק, וְסָלִיק לּוֹן לְעֵילָא, וְאַחְמֵי לּוֹן לְמֵאֲרִיָּה, וּבְכֵדִין נָטִיל לּוֹן, וְחֻקִּיק לּוֹן בְּפוֹרְפוּרוּי, לְאֵינּוֹן קְטוּלֵי שְׂאֵר עַמִּין.

וְאֵינּוֹן קְטוּלֵי בֵּית דִּין, נְחִית לּוֹן הָאֵי מְמַנָּא, וְאַעִיל לּוֹן בְּתַר אֵינּוֹן תְּרִין פְּתָחִין סְתִימִין, דְּאֵינּוֹן תְּרִין מְמַנָּן אַחְרַנִּין קִיִּימִין עֲלֵייהוּ, וּמִתְמַן חֲמָאן יִקְרָא דְכָל אֵינּוֹן דְּקִיִּימוּ אוּרִיִּיתָא, וְנָטְרוּ פְּקוּדוּי, וְאֵינּוֹן כְּסִיפִין בְּגַרְמֵייהוּ, וְנִכְוִין מִחוּפָּה דִּילְהוֹן. עַד דִּהָאֵי מְמַנָּא דְּקִיִּימָא עֲלֵייהוּ, פְּתַח לּוֹן תְּרַעָא דְּמְזוּרָח, וְנִהִיר לּוֹן, וְיַהִיב לּוֹן חַיִּים דְּאַתְּפְּתַחוּ בְּהָהוּא תְּרַעָא דְּמְזוּרָח. וּבִידָא דִּהָהוּא מְמַנָּא חַד כְּפָא דְּחִיִּין, דְּאֵיְהוּ מְלֵיא נְהוּרִין, וְהָאֵי אֶקְרִי כּוֹס תְּנַחוּמִין, כְּפָא דְּחִיִּי. (נ"א וְנִהִיר וְיַהִיב לּוֹן חַיִּים) דִּהָא בְּגִין כְּפָא אַחְרָא דְשִׁתּוֹ בְּקַדְמִיתָא, זְכוֹ לְהָאֵי.

בְּגוֹנָא דָּא אֵית בְּסִטְרָא אַחְרָא, בְּהֵיכְלָא דְּמִסְאַבָּא, מְמַנָּא אַחְרָא, וּבִידֵיהָ כּוֹס דְּאֶקְרִי כּוֹס תְּרַעֲלָה, כּוֹס חֲמָתוֹ. כְּמָה דְּתַנִּינָן, אֵית זֵיץ וְאֵית זֵיץ, הֵכִי נְמִי אֵית כּוֹס וְאֵית כּוֹס, וְכֵלָא, דָּא לְטָב, וְדָא לְבִישׁ. זֵיץ לְטָב, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קד) זֵיץ יִשְׁמַח לְכַב אֲנוֹשׁ. זֵיץ לְבִישׁ, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים עה) זֵיץ חָמַר מְלֵא מִסֶּךָ וְגו'. כּוֹס לְטָב, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים טז) כּוֹס יִשְׁוֹעוֹת אֶשָׁא. כּוֹס לְבִישׁ, (דף רמ"ז ע"א) לְבִישׁ, דְּכְתִיב, (יִשְׁעִיָה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ, כּוֹס הַתְּרַעֲלָה.

כְּמָה דְּאֵית בְּסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה, הֵיכָלִין וּמְמַנָּן כֵּלָא לְטָב, וְרוּחִין קְדִישִׁין וְכָל סְטְרִין קְדִישִׁין. הֵכִי נְמִי אֵית בְּסִטְרָא מִסְאַבָּא, הֵיכָלִין וּמְמַנָּן כֵּלָהוּ לְבִישׁ, וְרוּחִין מִסְאַבִּין, מְמַנָּן, וְכָל סְטְרִין מִסְאַבִּין. וְדָא לְקַבֵּל דָּא, כְּגוֹן יֵצֵר הַטּוֹב וְיֵצֵר הָרַע, וְכֵלָא בְּרֵזָא חֲדָא.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ויזכה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.